

Sporthalloos Kerkelanden

Hans Hoogenboom

Het was 5 september 2003 toen een heftige brand abrupt een einde maakte aan het bestaan van Sporthal Kerkelanden. Honderden sportieve gebruikers van de hal waren ineens dakloos. De brandweer kon de sporthal niet meer redden, maar het aangrenzende appartementencomplex Ambrosiushof en wijkcentrum De Koepel wel. Die kropen door het oog van de naald.

De rookkolom boven de onheilsplek heeft een grote aantrekkingskracht

t op de wijkbewoners

verpleegtehuis en later in de verderop gelegen Flat Kerkelanden.

Terwijl de evacuaties plaatsvonden was de politie druk met het in goede banen leiden van het vrijdagmiddagverkeer in de omgeving. Wegen werden afgezet. Dat merkten bijvoorbeeld automobilisten die vanaf de Diependaalselaan de wijk in wilden draaien. Op de kruising met de Kerkelandenlaan stuitte ze op een afsluiting. De rookkolom was van heinde en verre te zien en werkte als een magneet. In een mum van tijd ontstond er een kijkersfile die tot aan de Vreelandseweg reikte.

Woordspeling

Menigeen heeft die middag foto's staan maken van de sporthalbrand. Wat ook de aandacht trok van de fotografen was de groen-witte container van een dakdekkersbedrijf uit Gorinchem, die al voor het uitbreken van de brand naast de sporthal had gestaan. Het ding droeg op de zijkant de wervend bedoelde tekst *Kennis van Daken*, een variant op 'kennis van zaken'. De woordspeling viel in dit geval nogal ongelukkig uit. Volgens het kijkerspubliek moest de brand juist zijn ontstaan door toedoen van twee dakdekkers, die bezig waren geweest met het vernieuwen van de dakbekleding. Die kunststof moest bij het leggen voorverwarmd worden met een vlam, om het dak goed waterdicht te krijgen. Bij die activiteit was een vonk onder het dakbeschot gekomen. De werklui in kwestie hadden dat niet tijdig opgemerkt, waardoor het vonkje – mede door de wind - tot een vuurtje had kunnen uitgroeien. De dakdekkers waren nota bene bijna klaar met hun werk. Ze hadden nog geprobeerd om zelf het vuur te doven, maar dat was onbegonnen werk geweest.

Terwijl halverwege die middag het vuur metershoog opblaide uit de reddeloos verloren sporthal hield de brandweer zich vooral bezig met het behoud van de belendende percelen. De gele gevel van de Ambrosiushof en wijkcentrum De Koepel werden continu kletsnat gehouden.

Voor zover bekend liep niemand letsel op die middag. De voornaamste gedupeerden waren de sportclubs en de scholen in Kerkelanden die de hal gebruikten voor hun trainingen, wedstrijden en gymnastieklessen.

Het was de taak van sportwethouder Niek Kreugel om de gedupeerde verenigingen binnen niet al te lange tijd aan alternatieve ruimte te helpen. De wethouder liet zich die zaterdag en zondag nog enkele keren zien bij de gebloerde en verwrongen resten van de hal. Een tijdelijke oplossing werd gezocht. Het lag voor de hand om de gebruikers van andere sporthallen in de stad te laten inschikken, zoals in Sporthal Oost. Dat maakte een hoop passen en meten noodzakelijk en het plan lukte maar ten dele. Tot iemand bij de gemeente Hilversum op het lu-

mineuze idee kwam om een opblaasbare en stormvaste sporthal te huren en die in de berm langs de Anthony Fokkerweg te plaatsen, bij Anna's Hoeve, schuin tegenover sociaal pension De Cocon. Die grond lag toen nog braak. De opblaashal kwam er en bood een tijd lang soelaas, al bleef het behelpen.

Het wachten was intussen op een politiek besluit tot herbouw van Sporthal Kerkelanden; op dezelfde plek tussen De Koepel en de Ambrosiushof – een optie die niet

haalbaar zou blijken - of anders elders in de wijk, maar dan wel een beetje centraal.

De eerste steen

De sporthal zat al een paar jaar in de pen als noodzakelijke voorziening voor de nieuwe wijk Kerkelanden. In de zomer van 1977 was het wethouder dr. G.P. Freeman, die het startsein voor de bouw van Sporthal Kerkelanden had gegeven met het inmettelen van de eerste steen. De ge-

Het verwrongen stalen karkas van de totaal uitgebrande sporthal.

meenteraad had er drie en een half miljoen gulden voor apart gelegd.

Het ontwerp van de hal ging terug op een schets, die al geruime tijd daarvoor was gemaakt. Het was geen hoogstaande architectuur, het leek eerder op een schoendoos. Beeldhouwster Inka Klinckhard uit Nijkerk kreeg de opdracht om een sportsculptuur te maken, die bij de hal zou komen te staan. Daar was geld voor in het kader van de toen geldende regel, dat 1 % van de bouwsom aan kunst mocht worden besteed. Het werd het vrolijke beeld *Sportende jongen en meisje*, dat na de brand in 2003 naar de nieuwe stek langs de Kerkelandenlaan zou verhuizen.

Bouwbedrijf Vaessen uit Vught zou in 1977 het geheel gaan realiseren. In de eerste jaren is er in de hal naar hartelust door bewoners van Kerkelanden en andere Hilversummers gezaalvoetbald, gevolleybald (door de clubs VIF en De Spokers), gekorfbald, gebadmintond (OSO) en gegymnastiekt. Op sportloze momenten – vooral in de weekeinden - werd de hal voor evenementen verhuurd. Belangrijk voor de exploitatie. Dan dromde er publiek naar binnen voor een bezoek aan één van de vele rommelmarkten, of er meldden zich nieuwsgierigen en/of 'lichtgelovigen' die een kijkje kwamen nemen bij de kramen op de Paranormaalbeurs.

Afgelasting

Perfect, zo'n sporthal in het warm kloppend hart van de wijk. Dat het dak voor ellende zou gaan zorgen werd ech-

ter duidelijk toen er zich af en toe lekkages begonnen voor te doen. Water op een sportvloer, ook al is het een beetje, dat wilde niemand. Dat gaf blessuregevaar. En hoe zat het dan met de aansprakelijkheid? Het blijktbaar niet-waterdichte dak leidde tot rare situaties. Dat beschreef bijvoorbeeld een sportmedewerker van *De Telegraaf*, die op 8 december 1992 in haar kolommen een komische afgelasting van een in Sporthal Kerkelanden geplande korfbalwedstrijd meldde: *Het leek zo'n briljante vondst, korfballen in de zaal zodat er ook bij slecht weer gewoon gespeeld kon worden. Verbazing alom dan ook bij de eerste en tweede teams van de verenigingen De Corvers en Feducia. Het openingsweekeinde van de zaalcompetitie had twee prachtige duels beloofd tussen de beide verenigingen, maar zowel de wedstrijd van de hoogste teams als die van het tweede werd afgelast wegens regen. In de Hilversumse sporthal Kerkelanden is men intussen naarstig op zoek naar een waterdicht dak.*

De oplossing diende zich aan doordat een stuk grond van Bedrijventerrein Kerkelanden op een paar honderd meter afstand langs de Kerkelandenlaan beschikbaar kwam. Met postadres aan de Franciscusweg. Na de nodige voorbereiding kon er gebouwd worden zodat het sporthallose tijdperk in de wijk uiteindelijk beperkt bleef tot vier jaar. Op 22 september 2007 kon de tweede Sporthal Kerkelanden – met sportcafé - haar deuren openen, precies dertig jaar nadat de hal de eerste sportievelingen had kunnen ontvangen.

